

-RIMMER-

BEZEVSEHO

Den otevřených dveří - 8. 12. 2006

Ani se to nezdá, ale půlrok je za námi. Ale učitelé budou nejspíš neoblomní, a tak žádné mimořádné „vánoční zvolnění“ asi nikdo neočekává. Jedinou výjimku mají ti, co se flákají tak nějak celý rok. Ti se můžou flákat dál (ne že bych k tomu někoho nabádala)... V tomto čísle najdete spoustu článků, recenzí na knížky, filmy, silvestrovské fotky, rozhovory, novou rubriku naší paní vyhovatelky „Ze šuplíku vychovatelky“ a spoustu dalších věcí. Hlavně bych chtěla poukázat na zmíněný článek od paní vychovatelky, který má v sobě určitou dynamiku a svým způsobem ukazuje na naše chování. Jinak bych ráda (a zase) nabádala k tomu, abyste psali do novin jakýkoliv názor na jakoukoliv věc. Chtěla bych poděkovat paní Šabatové, že má ještě pořád chuť noviny dělat, i když se se články někdy pořádně loudáme, a samozřejmě můj dík patří celé RR nevyjímaje mně :-). A tak přeji za celou redakční radu hezky strávené Vánoce a Silvestra (toho hlavně).

-DALin- a RR

Stužkovací večírek 2. G - 15. 11. 2006

Stužkovací večírek 4. S - 12. 10. 2006

Silvestrovské proměny - 31. 12. 2006

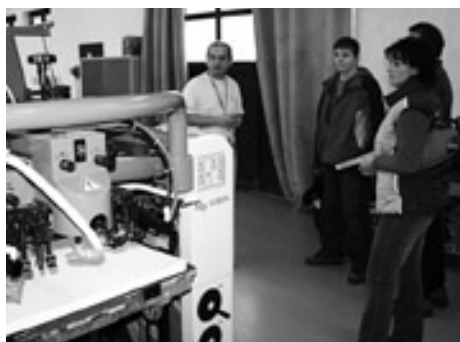
Pište nám na elektronickou adresu: bezevseho@sosmgrp.cz

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

V pátek dne 8. prosince 2006 pořádala naše škola tradiční akci určenou budoucím studentům. Od devíti hodin měli možnost potencionální uchazeči spolu s rodiči načerpat informace o otvíraných oborech, učebních plánech, přijímacím řízení i uplatnění absolventů. Součástí dne otevřených dveří byla prohlídka dílen OV, kde byly připraveny ukázky prací a velmi zajímavým momentem bylo použití digitálního fotoaparátu s okamžitou úpravou a tiskem aktuálních snímků. Mnozí rodiče nahlédli do učeben TV a zpřístupněny byly i oba domovy mládeže. Děkujeme všem za návštěvu a budeme se těšit na další den otevřených dveří, který se uskuteční v **pátek 12. ledna 2007**.

Pozvěte své mladší kamarády, sourozence a známé rádi jim poskytneme informace o perspektivních oborech. -iša-

Rozhovor s panem ředitelem

Chystá se další renovace školy a jejího vybavení?

Pro příští rok plánujeme obnovu počítačové učebny, umístění počítačů do domovů mládeže (internet 5+5), renovaci dvou učeben ve škole ve stejném duchu jako jsou ostatní, nákup 2 ks dataprojektorů a ještě bychom chtěli koupit kvalitní digitální kameru. To vše asi v hodnotě 1.200.000,- Kč. Dále máme zažádáno na Krajském úřadu o dotaci na opravu fasády celého areálu na Jiříkovské ulici a opravu střechy na škole, obojí v hodnotě cca 3.000.000 Kč. Plánů i chuti by bylo dost, ale vše je odvislé od financí, které od zřizovatele dostaneme. V tomto směru preferuji nákup technologií a vybavení pro výuku před opravou fasády!

Jak se Vám na této škole „řediteluje“?

V této škole jsem už od roku 1981 – možná už mám i inventurní číslo. Nejprve jsem pracoval jako zástupce ředitele pro výchovu mimo vyučování (domovy mládeže, lyžařské a turistické kurzy, sportovní a kulturní vyžití, exkurze atd.), od roku 1990 jsem ve funkci ředitele. Ve funkci ředitele jsem částečně spokojený a částečně ne. Spokojený, to když se podaří něco dobrého – nová učebna, nové technologie atd. a nespokojený - to je věčný boj s úředníky, papírování,

samá hlášení a spousta dalších maličkostí, které mě odvádějí od zásadní koncepční práce. Jedna věc mě také mrzí, a to je přístup některých studentů. Většina z nich je bezvadná, s nimi se spolupracuje dobře, dokážou přijmout skoro až kamarádský přístup a přitom to nezneužijí. Tak by se mi to líbilo. Je tu však i okruh studentů, kteří toto vše kazí, je nutné neustále řešit jejich přestupky a laxní přístup ke studiu a to nás odvádí od věcí důležitých a zásadních. Vyvolává to i negativní nálady mezi „dospěláky“ a studenty. Pro mě je důležité, aby vše plynulo v poklidu, přátelském duchu a neustále vpřed. Potom se dá dělat spousta prospěšných věcí, baví nás to a také nám to přináší uspokojení. A konečně odpověď na otázku – ředitelování mně baví, snad je i za námi vidět kus odvedené práce a za to patří díky i mým kolegům i studentům!

Byl jste raději žákem, nebo teď ředitelem?

Člověk během života přijímá různé životní role. Každá má něco do sebe, ale na školní léta, zejména na gymnáziu vzpomínám nejraději – bezstarostná léta dospívání se vším, co k tomu patří.

Myslíte si, že jste dobrým ředitelem?

Kdybich si to myslel, tak už bych tady asi nebyl, už by mě někdo určitě vystřídal. Snažím se pro to dělat maximum možného, udržovat si rozhled i tak trochu nadhled, člověk musí být k sobě kritický, musí umět přijmout i jiné názory a hlavně nesmí nacházet zalíbení sám v sobě a uspokojení ze své práce. To jaký jsem ředitel, to bych raději nechal mým nadřízeným a hlavně také všem mým kolegům a studentům.

Kolik jste vystudoval škol a kdyby byla možnost, chtěl byste studovat dál?

Když to spočítám, tak jsem do různých škol, počínaje základní, chodil asi 27 let. A i přesto dospívám k tomu sokratovskému: „Vím, že nic nevím!“ I když vysokoškolský diplom není patent na rozum a úspěch, vzdělání a v současné době i vzdělávání je nezbytné, protože současný svět se tak rychle mění – zase klasik: „Ten, kdo chvíli stál, již stojí opodál“. Shrnu to, dělal jsem na vysokých školách dvě státní závěrečné zkoušky (Mgr.) jednu státní rigorózní zkoušku (PaedDr.) a jednu bakalářskou zkoušku (Bc.). K tomu ještě plno všelijakých vzdělávacích kurzů a seminářů. Možná, že už někdo slyšel moje krédo, které jsem si v mládí stanovil a jednou přehodnotil: „Nechci umřít blbej a chuděj“. Tím, že jsem zůstal ve školství, polovinu toho předsevzetí nenaplním, to znamená, že umřu chudej, tak alespoň nechci umřít blbej. (Omlouvám se za tu nespisovnou češtinu, ale ono by to potom tak nevyznělo). A další studium? No, už se po něčem poohlížím a od září příštího roku bych chtěl zase něco „vstřebávat“, něco, co by mi pomohlo v další práci. No a až budu v důchodu, tak si asi „stříhnu“ univerzitu třetího věku! (To abych naplnil alespoň polovinu toho kréda).

Kolik času Vám zabere škola a jak trávíte volný čas, který Vám zbyde?

Tak především, snažím se stihnout všechnu práci v pracovní době a na pracovišti. Domů si žádnou práci neberu. Pokud bych to tak dělal, tak bych si tím přiznal, že nejsem schopen si svoji práci zorganizovat a že nejsem schopen rozlišit mezi podstatným a nepodstatným. Trochu volného času mi ubírají některé služební cesty a další povinnosti spojené se školou, které se odehrávají mimo sídlo školy. Během týdne se snažím úplně nezakrtnět, a tak chodím na bowling, tenis, někdy do bazénu, v zimě na lyže a o sobotách a nedělích se realizuji na chalupě (práce všeho druhu), k tomu ještě rád vezmu do ruky dobrou knížku a rád čas od času posedím s přáteli. Třeba psaní odpovědi na tyto otázky mi zabralo trochu volného času (zůstal jsem v práci déle), ale nelituji toho, považuji to za důležité – měli bychom se více poznávat a vždy na to není dostatek času a někdy ani chuti.

Jen bych chtěl ještě dodat, že by člověk měl v životě vyznávat nějaké hodnoty a vzdělání k nim určitě patří. A jestli mohou poradit z vlastní zkušenosti, snažte se toho stihnout co nejvíce v mládí. Jednak si to mládí při studiu prodloužíte (je to jedno z nejkrásnějších období života) a čím je člověk starší, tím je méně chuti a jde všechno hůř! Jak říká jeden můj kolega: „Bude hůř a budeme si chválit!“ Tak něco dělejte, dokud je to snadné a jde to!

Svatopluk Kubeš

Za rozhovor děkuje -DALin- a Micka, kresba -Den-

Rozhovor s učitelkou odborné výchovy paní Danou Mauerovou

1. Blíží se vánoční svátky. Je to pro Vás čas plný stresu nebo se naopak těšíte na tu atmosféru, čas strávený s rodinou?
Vánoce, už ten název má své kouzlo. Sice vyžadují mnoho starostí, povinností, ale odměny se dočkáme. Stromeček, pohádky, dobroty a vůně vánoční svíčky je odměna pro mě. Stres k tomu patří. Nejvíce jsem ho pocítovala, když byly děti malé. Vždy jsem se bála, abych vše stihla a na nic nezapomněla. Dnes už vím jak na to, tak snad jen to nakupování dárků. Na nikoho nezapomenout a hlavně najít schované dárky včas.

2. Jak moc dodržujete vánoční zvyky?

Vánoční zvyky dodržuji, ale s mírou. Velmi důležitý je pro mě Štědrý den. Šunková roláda, hovězí polévka s nudlemi, bramborový salát, kapr a kompot. Mňam. Celá rodina chodí na půlnoční.

3. Teď trochu odbočíme od Vánoc. Vzpomínáte na své bývalé žáky?

Samozřejmě, sice mi někteří jedinci vypadnou z mysli, ale pokud se připomenou sami, hned mi svítne. Nejvíce mě hřeje, když je potkám a oni pozdraví. Nejen, že to беру jako slušnou samozřejmost, ale zároveň jako poděkování za to, že jsme spolu strávili pod jednou střeou nejeđen pátek.

4. Zasahuje Vám nějak práce do soukromého života?

Na střední škole jsem slyšela, knihařina je dřina, ale není to pravda. Každý obor má své kouzlo. Já vím, že v dnešní době to u mládeže moc nefrčí, ale každé ručičky jsou šikovné „když chtějí“. Do soukromého života mi práce nezasahuje, pokud dcery něco vytváří z tohoto oboru, pomůžu, poradím, ale více to nechávám na nich. Snad jen to lepidlo na štětky bystrým okem hlídám, aby neudělalo neplechu, kterou umí.

5. Vzkázala byste něco žákům do nového roku?

Jediné, co v životě nelze zastavit, je čas. Proto VŠEM přeji zdraví, které je životně důležité. Mnoho lásky, která hřeje na duši i srdci, a štěstí ve všem, co k životu potřebujeme.

Kresba: -Den-

-Terka-

Otázky pro učitele odborné výchovy pana Ladislava Kočího

Jak dlouho působíte coby mistr odborné výchovy na této škole?

Deset let.

Blíží se Vánoce. Jak je prožíváte? Máte nějaké oblíbené tradice? Dáváte si novoroční předsevzetí?

Dárky mám už nakoupené a zabalené, tak v klidu a v pohodě. Vánoční tradice asi jako u většiny z vás - kapr, bramborový salát, rybí polévka a po štědrovečerní večeři přinese Ježíšek dárky. Novoroční předsevzetí si nedávám.

Jak trávíte volný čas? Věnujete se nějakým koníčkům?

Volný čas trávím hlavně s rodinou, z koníčků relaxačně sport (kolo, volejbal,..), zahrada, počítač.

Co vám dává práce se studenty?

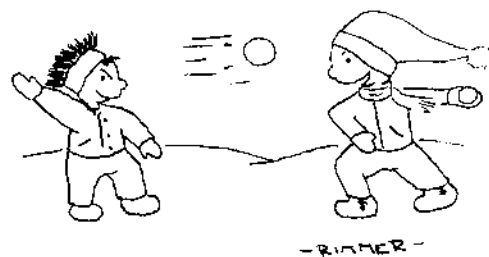
Radosti i starosti.

Vzkázal byste něco někomu?

Všem bych chtěl popřát hezké prožití vánočních svátků a šťastný nový rok.

-Rimmer-

Kresba: -Den-

ODBORNÁ EXKURZE v předváděcím středisku FIRMY HEIDELBERG

Jelikož jsem nově na domově mládeže, rozhodl jsem se vypracovat rozhovor s hlavní vychovatelkou paní Trejtnarovou, protože má za nás velkou zodpovědnost.

Rozhovor s paní vychovatelkou

Zajímalo by mě, jak dlouho už se zabýváte prací s dětmi. Jak jste se k této práci dostala?

Vlastně celý život. Nejprve jsem učila na základní škole malé děti a v roce 1990 jsem nastoupila na SOUP jako vychovatelka.

Proč jste přesídlila k větším dětem?

Vždycky jsem chtěla být víc vychovatelkou než učitelkou. S malými dětmi byla krásná práce, ale velmi náročná. A když se mi naskytla příležitost, uvítala jsem tuto změnu.

Nějaký ten rok pracujete zde na SOŠmgp jako vychovatelka. Mění se mládež?

Řekla bych, že se vyvíjí celá společnost. Samozřejmě, že i mládež je jiná. Ne lepší a ne horší. Mladí lidé mají své tužby, sny, přání a cíle. Je prima s nimi prožívat jejich radosti, ale i napomáhat jim v hledání cestiček v životě.

Plno dětí ve škole a vlastní rodina, necítíte se někdy až moc unavená?

Někdy ano, ale člověk nežije jen prací. Musí také relaxovat. Mám ráda práci na zahradě, les, chalupu a vnučata.

Loučí se vám s některými studenty špatně? Myslím to tak, jestli Vám někteří studenti chybí?

Ano chybí, když s lidmi trávíte více času, než s vlastní rodinou, přijmete je skoro za vlastní a trvá opravdu dost dlouho, než se vám přestane stýskat. Často se potkáváme ve městě, píšeme si a voláme. Získala jsem za těch pár let pěknou řádku nových přátel.

Vycházíte dobře s ostatními vychovatelkami, stává se někdy, že se s nimi neshodnete?

Všeobecně vycházím s lidmi dobře. Nechci, aby to vyznělo sobecky, ale myslím, že nejsem konfliktní typ. Pokud se neshodneme, hledám řešení v komunikaci. Lidé se vždy musí domluvit.

Doufám, že jsem Vás moc nezdržel. Děkuji za vstřícné odpovědi, snad otázky nebyly moc důvěrné a namáhavé. Ale otázka nakonec, je něco, co byste vzkázala studentům?

Co vám říci, aby to nebyly fráze. Buďte, prosím, citlivější, ctižádostiví, čtěte od sebe víc, ale zůstaňte sami sebou. Ať se z vás stanou slušní dobří dospěláci.

R. Kožený, 4.S

Milí intráci a ostatní studenti,

přihodila se mi tato věc, byla jsem hned dvěma žáky, nezávazně na sebe, požádána o interview, které potřebovali pro slohové práce. Trochu mne to zaskočilo, trochu potěšilo, ale především přimělo k malému zamýšlení.

Dovolte, abych se o své postřehy podělila se čtenáři vašeho časopisu. Otázky padaly různé, ale nejvíce se týkaly vás mladých. Chtěli jste znát můj názor na vás a hlavně srovnání s minulou generací. Ví, šlo především o slohová cvičení, přesto z toho vznikla tato úvaha. S mladými lidmi pracuji opravdu ráda. A za tu řádku let už snad mohu trochu hodnotit. Jací jste? Různí - tak, jako jsme byli my i předešlé generace. Dívoci i uvážliví, veselí i posmutnělí, skromní i ctižádostiví, pracovití nebo pohodlní. Nechybí vám smysl pro romantiku či fantazii, ale jste mnohem technicky vyspělejší. Prožíváte své lásky i zklamání. Máte starosti související s věkem dospívajících, ale i ty, které by být nemusely, zdravotní i existenční. Denně od vás vyslechnu mnoho problémů a zповědí. Prokazujete mi nesmírnou důvěru. Není to důvěra obyčejná, ale důvěra mezi žákem a vychovatelkou, důvěra mezigenerační, důvěra mezi dobrými přáteli. Snažím se vám svými

postoji předat kousek svých zkušeností. A věřte, že je fajn cítit, že mne berete. Mladí lidé, kteří mě obklopují, mi však také mnoho vracejí. Přinášíte mi radost, pohodu, je s vámi legrace. Pomáháte mi překonávat mé technické problémy. My starší jsme těžkopádní v obsluze DVDčteč, počítačů, mobilů, digitálních přístrojů a ostatních dalších vymožeností civilizace. Hodně jste mě toho v této oblasti naučili. Při pomoci ve studiu si docela ráda zopakují některé učivo a pěkně si tak provětrám mozkové závity. Vaše generace má samozřejmě i chyby. Vyrůstáte ve složité době. Ovlivňuje vás celospolečenské dění s jeho klady i zápory. O tom by se daly psát romány. Nejste už však malé děti, abyste si nedokázali udělat vlastní názor. Umíte být citliví, dokážete se vcítit do problémů druhých. Buďte prosím i k sobě náročnější a současně zůstaňte slušnými lidmi, jak vás znám já. Součástí slušnosti je úcta také k dospělým. Chtějte po nás víc v požadavcích na kvalitu studia, ubytování, stravování, též slušné chování k vám, možnost využívat internet v odpoledních hodinách pro plnění školních povinností apod. Za tato práva vytrvale bojujte. Buďte však uvážlivější v obhajobě některých rádobypráv. Opravdu je nutné bojovat o možnost kouření například před školou? Neohrazujte se zákonem, ale hleďte v sobě slušnost. Měla by ve vás být přirozená úcta ke kantorům, vaší škole. Kdo chápe, tomu děkuji. Kdo nechápe, bude nucen respektovat daná pravidla, třeba i s vnitřním nesouhlasem. S žáky DM se těším na další společné chvíle při zájmové činnosti, na rozhovory i na překonávání těžkostí v přípravě na vyučování. Ať spolu zažijeme ještě mnoho legrace! Přejí nám všem hezké vzájemné vztahy a užívejte čas školních lavic v dobré pohodě, abyste měli na co vzpomínat. Hodně úspěchů ve studiu přeje

JANA TREJTNAROVÁ,
VEDOUČÍ VYCHOVATELKA DM

PODZIM NA DM I

Od začátku školního roku uběhly první tři měsíce, které na našem domově mládeže byly jako vždy naplněné mnoha volnočasovými aktivitami.

Září:

- seznamovací psychohry pro nové studentky z 1.A, 1.S i 1.G (Bc. L. Obergruberová)
- volejbal (Bc. L. Obergruberová)
- relaxační večer (relaxace pomocí Jacobsonovy relaxační metody, vizualizace - „Cesta k ochrání“, aromaterapie - Bc.L. Obergruberová)
- psychohry a psychotesty (J. Trejtnarová)
- tematické rozhovory (J. Machová)

Říjen:

- volejbal (Bc. L. Obergruberová)
- cvičení zaměřené na posilování a formování problematických partií (Bc. Obergruberová)
- relaxační večer (masáž obličeje, masáž masážními míčky, relaxace při hudbě - Bc. L. Obergruberová)
- tematické výchovně vzdělávací aktivity (Bc. L. Obergruberová):
2.S - téma: Prevence kouření
4.S - téma: Manželství
1.A - téma: Efektivní metody učení
- arteterapie - téma: „Místo, které mám nejraději a místo, kterého se bojím“ (Bc. L. Obergruberová)
- skupinové rozhovory na téma „Ochrana přírody“ (J. Trejtnarová)
- psychohry (J. Trejtnarová)
- tematické rozhovory (J. Machová)

Listopad:

- tematické výchovně vzdělávací aktivity (Bc. L. Obergruberová):
1.S - téma:
Režim dne, únava, spánek, biorytmus
2.S - téma: Prevence alkoholu
4.S - téma: Rodičovství, péče o dítě
- posilování a formování problematických partií (Bc. L. Obergruberová)
- sběr žaludů pro zvířátka (J. Trejtnarová)
- tematické rozhovory (J. Machová)

Další novinky:

Obyvatelky jednoho z dívčích pokojů se rozhodly odstranit neútlunost dávno nemalovaných stěn a se svolením pana ředitele si svůj pokoj samy vymalovaly. Moc se jim to povedlo a i nedostatek barvy ke konci malování vyřešily velmi tvůrčím originálním způsobem.

V listopadu vznikl se svolením pana ředitele a za vedení paní vychovatelky J. Trejtnarové na našem DM malý ZOO koutek. Žijí v něm zatím jen malí potkanci (tedy spíš potkaničky) a přinášejí svým majitelkám hodně potěšení.

Bc. Lenka Obergruberová, vychovatelka - DM I

Rozhovory studentů se studenty pro studenty

Zeptala jsem se studentky **Terezy Jarošové**, která již 4. rokem studuje na SOŠmgp, na pár otázek, týkajících se nejen studia:

Jaké byly tvé pocity z prvního dne na této škole?

Hrozně jsem se lekla! Říkala jsem si, kam jsem to jenom vlezla? Postupem času jsem ale zjistila, že školu nemůžu hodnotit jen podle vzhledu, nýbrž podle přístupu učitelů k žákům a k učivu.

Trvalo ti dlouho, než sis zvykla na řád DM1? Co se dá považovat za dlouho? Od malička jsem si zvykla často měnit prostředí, takže to pro mě nebyl velký problém. Na vše si člověk zvykne, když musí.

Jsi spokojená s vychovatelkami? Je nějaká, kterou nemůžeš vystát?

Každá vychovatelka je jiná a každá má jiný přístup k lidem. Záleží hodně na náladě, a tak se to často mění.

Každoročně škola pořádá turistické a lyžařské kurzy. Účastníš se? Jaké máš z toho zážitky?

Turistického kurzu jsem se neúčastnila, ale letos se chystám. Na horách jsem byla už dvakrát. Hory miluju, a tak je ani letos nevynechám. Zážitky? Těch mám plnou hlavu, ale bohužel nejsou publikovatelné.

Jsi na škole poslední rok. Utkvěly ti nějaké výjimečné zážitky z internátu?

Ano určitě! A spousta! Například hned první den večer nás přišla navštívit sousedka z druhého pokoje, Lucka Černá, lehce připitá a snažila se nám z okna vyhodit flašku od broskvovice. Nebo vykopávání pokladu s paní vychovatelkou Obergruberovou.

Máš strach z maturity? Už víš, co bys chtěla dělat dál? Studovat, a nebo pracovat?

Vyložený strach nemám, ale mám trochu obavy. A po škole? Pokud to půjde, chtěla bych pokračovat ve studiu.

Zachovala v tobě tato škola špatnou vzpomínku?

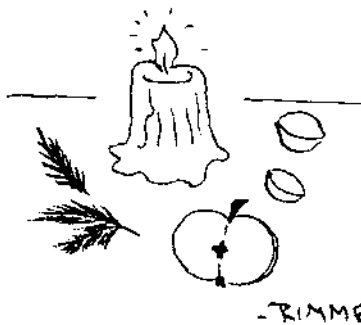
Určitě nějaké budou, ale spíš převažují ty dobré!

Poslední otázka: mezi studenty se říká, že internáty kazí lidi. Bylo tomu tak i u tebe?

Ve mě vzbuzovaly vychovatelky spíše autoritu, než abych si dělala co chci. Znam ale pár lidí, co na internátu pěkně zvlčeli.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně štěstí v dalším studiu

Veronika Schinkmannová, 4.S

Interview s Rumunem

Ahoj, chěl bych se Tě zeptat, jaký je život v české vesnici Svatá Helena v Rumunsku?

Život v Rumunsku je mírně odlišný od života v Čechách, jelikož je mnohem obtížnější. Lidé převážně žijí na vesnicích a jsou to zemědělci, kteří nemají práci a pěstují si úrodu pro vlastní užitek, případně i na prodej. A tak je tomu i u nás ve Svaté Heleně. Muži u nás na vesnici převážně pracují v dolech a ženy jsou v domácnosti a starají se o děti a dům.

Slyšel jsem, že v Rumunsku hodně lidí věří v Boha, jsou pobožní, jak je tomu u Vás?

Tak všeobecně je tomu pravdou, že Rumunsko je z velké části náboženské. Věřící jsou katolíci a protestanti (baptisté). Ve Svaté Heleně jsou všichni věřící a zejména katolíci, ale také jsou tam protestanti, jako je naše rodina.

Tedy chodíte zřejmě do kostela, jak často a jaké máte zvyky?

Ano, chodíme třikrát do týdne a hlavně na nedělní bohoslužby. Tak třeba před každým jídlem se pomodlíme, a pak teprve začneme jíst. Před spaním se modlíme proto, aby nás Bůh ochraňoval na další den.

Vím, že u Vás je to naprosto normální, ale jak se k tomu stavíš v dnešní společnosti v Čechách?

Zatím mi nevádí chodit do kostela a občas se pomodlit, ale vše spíše dělám kvůli rodině. Nejsem příliš věřící člověk a mám objektivní postoj.

Jak je to s chozením na diskotéky, do hospody apod.?

Diskotéky jsou pro nás naprosto vyloučená věc a zábava také, protože nesmíme tancovat a je v tom spousta dalších důvodů. Hospoda jako taková není pro nás nic neobvyklého, je naprosto běžné, že zajdeme třeba na večeři nebo na pivo, ale jedna věc je pro nás naprosté tabu a to je opjení se.

Dobrá, takže jsem se dozvěděl, že je na Svaté Heleně v Rumunsku většina lidí věřících, a proto i Vaše rodina v Čechách. Teď se vrátím zase k Rumunsku. Jaký je Tvůj názor na dnešní stav Rumunska a jak velké jsou rozdíly v Čechách?

V Rumunsku je stav velice bídný oproti České republice. Není tam tolik možností, jako je tady. Kdybych měl uvést několi příkladů, tak se jedná o vzdělání, práci, sociální poměry. V Rumunsku je podle mně mnohem větší korupce než tady. I když poslední dobou dochází k jistým změnám a ty směřují k lepšímu,

ale pořád to není ono. Hlavně na vesnicích a v horách, ve městech je to o něco lepší. Politika je špatná, vede celou zemi k stavům, které jsou teď. Přístupy institucí jsou také zvláštní, například doktor vás nevyšetří bez úplatku, policie je velmi přísná a také reaguje jen na úplatky.

A závěrem, kdybys se chtěl podívat do Rumunska, je obtížné se tam dostat a pohybovat jako turista?

Není nijak obtížné cestovat do Rumunska, ale nedoporučuji cestovat sám, ale spíše s někým, kdo už v Rumunsku byl a ví, jaké to tam je. Může to být i skupina přátel, ale být sám v Rumunsku není dobré.

Jan Kalábek, 1.G

-RIMMER-

Studentský rozhovor

Ve škole na chodbě jsem potkala dvě kamarádky a položila jim pár otázek, které mě zajímají. Obě dvě chtějí zůstat v anonymitě.

1. Dojždíte pravidelně každý den, nebo jste ubytované na internátě?

A. - Bydlím na dívčím internátě.

B. - Jsem ubytována na dívčím internátě.

2. Jak jste již dlouho na internátě?

A. - Začínám 4. (zničující) rok :)

B. - Teď 4. rokem.

3. Jak se vám líbí prostředí, ve kterém jste ubytované, a jak na vás působí vaši vychovatelé?

A. - Teď už se mi prostředí, ve kterém žiji, líbí, jelikož tuto středu prošel náš pokoj malou přestavbou... Na vlastní náklady a s vlastním úsilím jsme si s holkama vymalovaly (na meruňkovou). Díky tomu je to rozhodně útulnější. Vychovatelky na internátě jsou celkem v pohodě, samozřejmě, že není každý den posvícení, ale tak už to v životě bývá. Nikdo není neomylný a já jim ty výpadky prominu :)

B. - Prostředí celé tři roky nebylo nejhorší, jen kdyby se v zimě více topilo a nešetřilo se s financemi, aby se mohlo vymalovat. Vychovatelé... no, přežila jsem to tři roky, tak ten čtvrtý rok tu už přežiju, ale p. Tretnarová je výborná vychvatelka.

4. Vítaly byste nějaké změny?

A. - Myslím, že se už změn nedočkáme, ale na stoprocent bych chtěla pro sebe i pro ostatní nové sprchy. A trošku víc tepla, hlavně v neděli, poněvadž o víkendů netopí... Možná to zní divně, ale mám intr svým způsobem ráda.

B. - Změny určité ve stravě, ale jinak si myslím, že to není tak hrozné.

Děkuji za rozhovor a přeji úspěšnou maturitu.

M. Veverková, 1.G

Pantomima

Ve čtvrtek 23. 11. mělo několik tříd SOŠmgp možnost vidět v kinosále kulturního domu pantomimické představení.

Děj situovaný do školních hodin mě nejdříve vyděsil. Měla jsem pocit, že hraji pro mateřskou školu. Zdání někdy klame, ale hned, jak jsem se začala bavit, přišel šok druhý - obecenstvo zde nebylo jen, aby sledovalo představení. Herec si na každou ze svých scén (školních hodin) vybral jednu, či více obětí z našich řad.

Během představení jsme se já a má sousedka bály, kdy na nás také dojde. Ukázalo se, že zbytečně. S o to větší radostí jsme my a spousta dalších začli skandovat a žadonit o další přídavek. Toho se nám vzápětí dostalo, ale místo jedné, nebo dvou obětí, nás muselo na podium hned šest. Hráli jsme jakousi kapelu. Musím říct, že když stojíte na jevišti před lidmi, které denně potkáváte, potíte se trémou, ale i nesnesitelným horkem, které tam nahore bylo, mžouráte kamsi do prázdna, jelikož vás osvětlují světla, třesou se vám ruce i kolena a podivně vypadající herec vás nutí před stovkou párů očí tančit nebo vyvádět jiné kousky, není to vůbec nic příjemného. A proto klobouk dolů před těmi, kteří svůj sólo výstup přežili ve zdraví.

Ještě bych ráda dodala, že pozornosti neušli ani učitelé, kteří nám (sice jen v hledišti) předvedli moc zajímavý orchestr.

Michaela Vybíralová, 4.S

Polygrafka v divadle

Naše škola se před pár dny zúčastnila po dlouhé době kulturní akce s názvem Škola (mimo) hrou. Ačkoli název hry v nás evokoval nudnou představu, bylo tomu (alespoň z mého pohledu) naopak.

V kině jsme se uhníždili v pohodlných sedáčkách, zhasla světla a na jeviště vystoupil jeden herec. „To tady je toho tak málo? Jenom jeden herec, jo?“ vzpomíná na svou reakci s odstupem času Bára Mištová ze 3.S. Jenže záhy zjistila, že k skvělému pobavení stačí i jeden herec, když je nadaný. Společně s ním ho doprovázel „hudební génius“, který pohotově improvizoval různé zvuky a melodie (např. svištěcí oštěp), aby navodil lepší pochopení situace. Totiž hra byla založena na pantomimickém vyjádření beze slov. Herec napodoboval školní vyučovací hodiny a občas vyzval někoho na podium, aby ho vyzkoušel. První ze studentů, kdo měl tu čest, byl Ondřej Beneš (3.S), který se snad s hercem domluvil a byl podplacen, aby tu pusu neotevřel. Situaci ihned pochopil a suverénně mlčky, ale pohybově improvizoval. Kvocient inteligence ostatních studentů musel být vyšší 90ti, protože se všichni přizpůsobili a postupovali po vzoru Ondřeje. Myslím že si to užili (předešlím Lucie Šterclová), a někteří byli trochu mimo. Ti tomu však nasadili korunu. Po skončení se ozval bouřlivý potlesk. Následovala smutná odmlka. Světla se rozsvítila. A pak přišlo to překvapení. Téměř nikomu se nechtělo odejít. Seděli jsme jak zaražení hřebíci. „Ještě-ééééé!“ zařval někdo z nás. Nastala davová psychóza. „Je-ště, je-ště!“ už se ozývalo ze všech stran, až se nám skutečně podařilo přivolat herce se zvukařem na scénu. A protože to byli lidé, kteří žijí povoláním jakožto svým koníčkem, hrálo se krátce ještě dál. Někteří žáci už bučeli, že nebyli vybráni na jeviště, mohli utřít stoličky a pěkně si společně zadovádět na prknech, co znamenají svět. Určitě se tato akce povedla a „polygrafka“ se vyznamenala.

T. Nováková, 4.S

Stužkovací večírek 2.G

DOBROVOLNICKÉ SBÍRKY

Naše škola se každý školní rok zapojuje do tří dobrovolnických sbírek – „Dějte šanci dětem ulice“, „Pozvedněte slabé“ a „Červená stužka“.

První z jmenovaných sbírek proběhla letos v září a studentky L. Kapková, L. Stará, A. Suchá, G. Váňová, T. Plhalová, L. Vokounová vybraly celkem 3 800 Kč (velmi úspěšná byla dvojice L. Kapková – L. Stará, těmto dvěma dívkám se podařilo vybrat neuvěřitelných 2 300 Kč!). Výtěžek sbírky putoval na pomoc mladým lidem ve věku žáků naší školy, kteří se ocitli bez rodiny, na ulici.

Druhá sbírka - „Červená stužka“ – je nejen sbírkou, ale též osvětovou kampaní. V České republice se zvyšuje počet lidí nakažených virem HIV. Přibývá i lidí s onemocněním AIDS. Za posledních 16 let jejich počet stoupl desetkrát. Finanční prostředky (skoro 4 000 Kč), získané v prosinci touto sbírkou, jsou určeny na prevenci i léčbu AIDS, a proto jsou tolik potřebné

a důležité. Podařilo se je vybrat dvojicím: L. Stará – L. Kapková, V. Kašparová – Š. Mazancová, M. Fischerová – P. Davidová. (Nejúspěšnější byla dvojice M. Fischerová – P. Davidová, bohužel tato zkušená dvojice se sbírky, vzhledem k blížící se maturitě, zúčastnila naposledy.)

Třetí sbírka - „Pozvedněte slabé“ – se bude realizovat v červnu a její výtěžek půjde ke konkrétním organizacím v Rumburku a jeho okolí, pomáhajícím nejrůzněji handicapovaným lidem.

Všechny tři sbírky jsou velmi adresné, výborně organizované a nejsou v žádném případě podvodem. Za každou ze sbírek stojí mnoho hodin dobrovolné práce všech, kdo se na nich jakýmkoliv způsobem podílí. Přesto se stále ozývají pochybovačné hlasy, zda není těch sbírek nějak moc, že studenti se jich zúčastňují jen proto, aby se „ulili ze školy, že to vlastně nemá smysl a proč pomáhat, ať si každý pomůže sám a pod....“

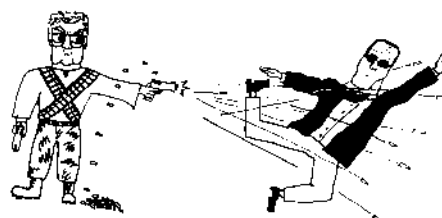
Jsem ráda, že studenti se tím nenechají odradit a umí si představit, že kromě jejich „spokojených“

světů jsou i lidé, kteří žijí ve světě nedostatku, ať už finančního, tělesného, mentálního, sociálního..., a jejich pomoc potřebují. A proč se o tyto lidi nepostarát stát? Ano, dřív se stát navenek staral o všechny, ale kvalita tohoto „starání se“ nebyla podstatná. I dnes se stát stará, ale na všechny jeho pomoc nedosáhne a také naštěstí už i kvalita péče začala hrát důležitou roli. Proto jsou tolik potřebné dobrovolnické sbírky a organizace, které jsou ve vyspělých zemích samozřejmostí. Snad sem bude brzy patřit i naše republika. Obdivuji všechny holky a kluky, kteří dokážou neúnavně chodit po ulicích za každého počasí, čelit mnohdy nepříjemným odmítavým reakcím a přesvědčovat stovky lidí, že ten drobný finanční obnos, který věnují do jejich kasičky a jehož nedostatek jistě nepoznají, se promění ve velmi důležitou pomoc těm, kdo ji opravdu moc potřebují. Děkuji Vám všem, kdo jste se na sbírce jakýmkoliv způsobem podíleli.

Bc. Lenka Obergruberová

ZNÁŠ SVÉHO UČITELE - ANEB SILVESTROVSKÉ PROMĚNY

Autoři fotomontáží: P. Brunner a L. Michel ze třídy 2. S

VALJA STÝBLOVÁ

(4. 6. 1922 Charbin). Prozaička, autorka psychologických románů, často z lékařského prostředí. Vystudovala medicínu. Její povídky jsou postaveny na konfliktu, který souvisí se zdravotnickým prostředím. Ve svých prózách spojuje prvky reportáže, osobní zpovědi, duševní promluvy postav s etickými reflexemi. (Mne soudila věc, Skalpel prosím, Na konci aleje...)

STÝBLOVÁ
NENAVIDÍM
A MILUJI

Jde o zpověď učitele lékaři - psychiatroví. Kantor se zamiluje do své žáčky Magdaleny. Mezi nimi ale stojí její spolužák, kterého má Magdalena také ráda - Antonio. Ale i přesto všechno se léčitel a Magdalena vezmou. Ona odchází ze školy, záhy jí umírá otec, kterého měla velmi ráda. Potajmu vede románek s Antoniem, se kterým počne dítě. Při nátlaku Antoniova otce spáchá Antonio sebevraždu. Magdaleně se narodí dcera Livie - učitel ji pojme za svou. Když Livie trochu povyroste Magdalena utíká s milencem do zahraničí, kde žije řadu dlouhých let. Livie ji nenávidí a nechce ji již vidět. Po nějaké době se vrátí ovšem jiná. Zbláznila se! Oba se ale o ni starají ...

Výpisek z textu: „Kapka vymílá kámen se silou, ale tím, že dopadá opakovně.“ To mluví už samo o sobě.

Kantor: Tím, že nebyl ještě zamilovaný, tento cit ho proto velmi zasáhne. Magdalenu tak bezelstně miluje, že jí je schopen odpustit cokoliv. I to jak je opustila.

Antonio: Mladý, krásný, chytrý kluk, který se jen zamiloval. Kantora bere jako sobě rovného a braného. Ale láska je láska ...

Mé hodnocení: Moc se mi tato kniha líbila. I latinské citáty tu knihu moc hezky doplňovaly. V knížce je vidět, že opravdu nikdo a nic není dokonalé.

-DALin-

VLADIMIR NABOKOV

• 1899 Sankt Petěrburg
† 1977 Montreux (Švýcarsko). Narodil se v prostředí aristokratické a politicky liberální rodiny. V roce 1919 se s rodiči uchýlil do exilu. Psal prozaická díla. Psal výhradně anglicky. Nabokov je autorem obsáhlého románového a povídkového díla, překladů, významných ruských děl i řady ceněných literárně-kritických studií.

Jde o zpověď čtyřicátníka Humberta Humberta, který se vyznává z lásky k mladé dvanáctileté, „nymfičce Lolitě“. Poté, co Lolitě umřela matka, její nevlastní otec se jí ujímá, Lolita ho svádí (jako i před tím, kdy Humbert svádí boj s pokusem). Putují spolu v autě celou Amerikou, zažívají milostná dobrodružství i zklamání. Po-

Recenze knih a filmů

té, co Lo začne chodit zase do školy, stane se z ní normální dívka a o Humberta nejeví zájem. Ten ale svou Lolu miluje. Ona ho podvádí a nechá se unést svým milencem, aby mohla žít šťastnější život. Humbert Lolu hledá, ale neúspěšně. Po nějaké době mu od ní přichází dopis. H. H. ji vyhledá. Lolitě je sedmnáct, je vdaná a těhotná. Přiznává se, že Humberta nikdy nemilovala. Prozradila jméno únosce a muže, kterého milovala. H. H. se za ním vypravil a několika ranami ho zabil. Ve vězení sepsal knihu Lolita. Ta se odstěhovala s mužem na Aljašku. S Hubertem už se nikdy neviděli.

Výpisek z textu: „Morálním cítěním smrtelník platí času daň za svůj smysl pro smrtelnou krásu.“

Humbert Humbert: Muž, kterého přitahují malé holčičky „nymfičky“. Lolita je pro něj dokonale stvořená nymfička. Miloval ji pořád a ohromnou láskou. I poté, co mu řekla, že ho nikdy nemilovala, jí dokázal odpustit ...

Dolores (Lolita):

Sváděla ho už od začátku, protože věděla, že to H. H. platí. Byla vypočítavá mrcha, ale i znásilňovaná chudinka. Pro mě moc rozporuplná osoba, která si přála, aby jí bylo ubližováno.

Mé hodnocení: Jsem moc ráda, že jsem si tu knihu přečetla. Když jsem ji dočetla, zmocnil se mě ten pocit lítosti, že to nepokračuje. Přehrávala jsem si děj v hlavě. Lolita mě chytla za srdce. Výborná četba!!! Zanechala ve mě velkou čerstvou stopu ...

-DALin-

Šifra mistra Leonarda

Hrají: Tom Hanks, Jean Reno, Audrey Tautou, Ian McKellen, Alfred Molina

Režie: Ron Howard

Drama, Thriller - 2006 - USA

Vražedné tajemství zakódované do neznámějšího obrazu Leonarda da Vinci sahá až do dnešních dnů. A ve hře není nic menšího než svatý grál!

Robert Langdon, uznávaný harvardský profesor náboženské symbolologie, pobývá služebně v Paříži, když v jeho hotelovém pokoji zazvoní telefon. Správce uměleckých sbírek v Louvru byl zavražděn. Co s tím má společného profesor historie? Důvod leží hned vedle mrtvého těla: nevysvětlitelná šifra, kterou tam policie objevila. Langdon se pouští do pátrání a k svému ohromení náhle vidí, že kamsi do temnot vede stopa zřetelných nápovědí, viditelných pro všechny, kdo vidět chtějí, obsažených přímo v díle geniálního Leonarda da Vinci. Do hry se zapojí také talentovaná odbornice na šifry a kódy, Sophie Neveuová, a na světlo vycházejí další záhadné souvislosti, naznačující spojení zavražděného s elitní společností, tajným

řádem zvaným Převorství sionské, jehož členem byl kdysi i sám Leonardo. Nastává bezdechá honba Paříží i Londýnem, zatímco nepřátelé beze jména a bez tváře se snaží všechno překazit. Pradávné tajemství, jehož zveřejnění by znamenalo přepsání lidských dějin, má zůstat navěky skryto...

Začíná zběsilá honba, ve které se Robert se Sophií stávají zároveň hledači legendárního Svatého grálu a sami jsou kořistí pro policejního kapitána a ještě někoho. Tajemnějšího a mocnějšího, někoho, ze kterého má i samotný Vatikán husí kůži.

-micka-

Romeo musí zemřít

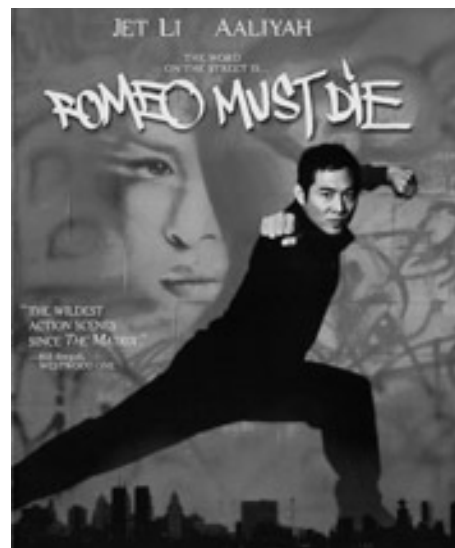
USA - Warner Bros

Režie: Andrzej Bartkowiak

Scénář: Eric Bernt

Hrají: Jet-Li (Han Sing), Aaliyah (Trish O'Dayová), Isaiah Washington (Mac), Russell Wong (Kai)

Romeo musí zemřít nemá se Shakespearovou klasikou společného nic kromě toho, že vypráví o vztahu dvou lidí, pocházejících ze znepřátelených rodů. Z italské Verony se přeneseme do kalifornského Oaklandu, místo Monteků a Kapuletů tu máme čínský a černošský gang a z milostného dramatu se stala hlavně akční mlátička.

Hlavním hrdinou akčního kriminálního příběhu je hongkongská hvězda Jet Li v roli bývalého policisty Hana, který chce pomstít záhadnou smrt svého bratra. Probíje se z vězení a vydává se do Oaklandu, kde Po pracoval pro klan čínských gangsterů, vedený jejich otcem. Největším konkurentem Asiátů je černošský gang, jemuž velí Isaak O'Day. Jeho krásná dcera Trish nechce mít s otcovými nekalými křešty nic společného, a když se náhodou setká s Hanem, zrodí se vztah stejně silný, jako byla láska nesmrtelných milenců z Verony. I této dvojici však stojí v cestě rodiny znepřátelené na život a na smrt.

-micka-

Aeon Flux

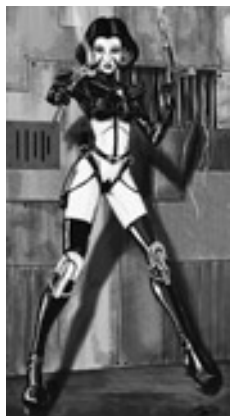
Režie: Karyn Kusama

Hrají: Charlize Theron, Jonny Lee Miller

Dokážete si představit, že by vás po celém světě zbylo jen 5 miliónů a vy všichni byste se museli doslova vmáčkнуть do města, obklopeného jen přírodou a ovládaného totalitním vůdcem. Je vám to povědomé? Film je totiž natočený podle komiksu vysílaného na hudební stanici MTV. Ovšem k předloze má docela daleko.

Aeon Flux, jak bych to jen popsala, je komiks neotřelého stylu animace, který se může pyšnit věcmi jako málokterý jiný komiks. Hlavní hrdinka zde umírá častěji než Kenny a leckdy i brutálnější způsobem. Proto filmová verze musela být o pár věcí ochuzena. Myslím, že i ten nejotrlejší divák by je nemusel ustát, a tak stranou musely jít komentáře o kvadruplegických dětech či vášnivých souložích do mezery v páteři vzniklé po odstraněném obratli. I když jsem vás asi trochu víc odradila od tohoto snímku, věřte, že film má s komiksem opravdu jen málo společného. Můžete se těšit na celkem ucházející triky i výpravu. Stříh už sice není tak úžasný, abych se tu o něm musela rozepisovat, ale rozhodně z něj nebudete zmateni.

Pokud jste blázni do DVD bonusů, můžu jen doporučit. Všechny jsou česky otitulkované, ovšem až na komentář, bohužel. V bonusech najdete například ukázky z komiksů, či jak Charlize Theron tvrdě trénovala snad všechna bojová umění.

Proto neváhejte a utíkejte do půjčovny jako já a sáhněte po něčem jiném, než po romantickém přeslazeném filmu s Richardem Gerem v hlavní roli.

-Terra-

Stužkovací
večírek 4.S

Jak jsem se začal zajímat o historii

Ještě jako malý kluk jsem si hrál na vojáků. Řeknete si u malých kluků je to normální věc, ale u mne to mělo za následek to, že jsem se začal zajímat nejprve o druhou světovou válku a nakonec se mi zalíbila historie jako celek. Moje první knížka, kterou jsem přečetl, popisovala 2. světovou válku a označovala nejdůležitější události. Když jsem na ni, jakožto devítiletý kluk, kouknul a zjistil jsem, že má 600 stránek, řekl jsem si „To nemůžu nikdy přečíst“. Ale mylil jsem se. Přečetl jsem ji úplně celou a ještě víc stoupl můj zájem o historii.

Vím, někdo by řekl: „Jseš blázen“. Relativně bych se ani nedivil. Podle mého průzkumu většina lidí odpověděla, že dějepis je jeden z nejhorších předmětů. Pro mě je to naprosto skvělá věc a jsem za ni rád. Dělá mi problémy například matematika a jazyky, ale dějepis se nemusím pomalu učit, a už proto ho mám rád. Nejvíce se mě na historii líbí fakta a také události, které se staly a měnily ráz světa a lidstva. Můžeme se zabrat trochu podrobněji do událostí, které mě opravdu na historii nadchly a zaujaly. Historie však nejde popsat pouze v tomto slohu, na to je příliš bohatá a zdlouhavá. Já mám oblíbená určitá období. Je to například období antiky, poněvadž zde se odehrála spousta historických událostí, které znamenaly obrovský skok v chápání lidstva. Poté stojí za zmínku objevení Ameriky a poznávání světa kolem 15. až 16. století. Bezpochyby nemůžeme pozapomenout období páry, která pomohla lidstvu obrovským skokem v jeho schopnostech a vznikaly tak nové vynálezy a vědní odvětví. Poslední období, která bych chtěl zde připomenout, jsou první a druhá světová válka. Události, které byly pro lidské pokolení hodně tragické, ale i zde došlo díky vojenské ctižádosti k obrovskému skoku třeba v letectví a také zdravotnictví.

Rád bych vám teď připomněl nějaké události, které se mi nejvíce zaryly v mysli jako poutavé a atraktivní.

V antice na mě nejvíce zapůsobily dva vůdci svých národů. Gaius Julius Caesar, vojevůdce, za kterého Řím dosáhl obrovského rozmachu. On sám pochodoval se svými vojsky do tažení. Díky tomu vzniklo mnoho citátů, které vstoupily do historie. Nejslavnější je ale „alea iacta est“ (kostky jsou vrženy). Toto pronesl před překročením řeky Rubikon, čímž začala válka,

kteřá znamenala konec republiky. „Veni, vidi, vici“ (přišel jsem, viděl jsem, zvítězil jsem). Tyto fráze psaly historii.

Jako druhého vojevůdce jsem si nemohl vybrat nikoho jiného než Alexandros Philipou Makedonon neboli Alexandra Velikého. Vojevůdce, který dobyl v tu dobu všechen známý svět. Bitva, která stojí za zmínku byla, u Issu a byla jednou z nejslavnějších. Odehrávala se roku 333 př. n. l. v Turecku a stáli zde proti sobě Makedonci o počtu 30 tis. vojáků a 120 tis. mužů perské armády. I přes tento početní rozdíl dokázal Alexandr vyhrát, a proto je to pro mě významná osoba. Zde bych asi antiku opustil. V tomto slohu asi nestihnu vypsat všechny historické události, co mě zaujaly, a tak bych přešel středověk, renesanci a další období lidstva, která nebyla o nic méně poutavá. Půjdu rovnou k 2. světové válce. Období, které pro lidstvo přineslo jen smutek a tragedii. Válka trvala dlouhých šest let, kdy bylo vybojováno mnoho bitev. Nejvíce mě však zaujaly citáty lidí, které se mi rovněž zaryly do paměti. Vyjmenovat všechny nejde, ale pár bych zde připomenul.

Admirál Yamamoto - „Obávám se, že jsme jen probudili spícího draka.“ Po útoku na Pearl Harbor.

Adolf Hitler - „Židé jsou nepochybně rasou, ale ne lidskou“. Tyto odporná slova, která pronesl, naznačovala nenávisť k židům. A nemá zde ani smysl popisovat útrapy, kterými si židé museli díky tomuto tyranu projít.

Josip Vissarionovič Stalin - „Smrt jedinice je tragédie, smrt milionů je jen statistika“. Tento citát ukazuje krutost a nelidskost jeho myšlení. Nakonec jsem si nechal citát, který na mě vždycky zapůsobí. Ukazuje kuráž, bojovnost a nezlomnost britských letců. Pronesl ho **Winston Spencer Churchill** - „Ještě nikdy v dějinách války nevděčilo tolik lidí za tolik jen takové hrstce“.

Závěrem bych se chtěl omluvit za zřejmě pro většinu nudný sloh, poněvadž historie dosti lidem nevoní, ale já říkám, že historie je krásná a poučná, je jen škoda, že lidstvo se nedokáže poučit z historie a vyvolává třeba války, genocidy a různé jiné nepokoje. Tajně doufám, že se lidstvo poučí a já se dožiji období bez válek a různých tragédií.

M. Mohaupt, 2.G

RŮŽE

*Vyrostla růže překrásná,
smála se na celý svět.
Každému se moc líbila
a utrhnout chtěl ji hned.*

*Avšak přes její krásu,
kteřá se zdála být dokonalá,
je celá posetá trny
k píchnutí vždy připravená.*

*Kouzlo té růže je skryto ve vůni,
omámena utrhnout chtěla jsem ji.
A tak vzrostlá krásná růže,
vyryla památku do mé kůže.*

M. MAJAROVÁ, 2.S

Reportáž

Minulý týden jsem seděla v parku Rumburské vzpoury, když mě najednou z tichého rozjímání vyrušil hluk. Byl to pracovník Technických služeb Rumburk, který za sebou táhl černou plastovou popelnicí. S otráveným obličejem projel kolem mě a zastavil u koše. Podíval se do něj a jeho výraz prozrazoval, co si asi myslí. Mohlo to být něco jako: „Proč ty lidi pořád odhazují odpadky do odpadkového koše.“ Zatímco v duchu klel (jistě mnohem horší věci), sáhl do koše, popadl do ruky pár odpadků a hodil je do popelnice. A protože se zrovna moc nesnažil, několik jich spadlo na zem. Ačkoliv o tom dobře věděl (viděla jsem ten opovrhlivý pohled na pár obalů od čehosi), dělal, že je nevidí, a pokračoval v cestě k dalšímu koši. Když měl hotovo, vrátil se zpět k autu. Cestu si ale zkrátil a přešel i s tou popelnicí přes trávník. To mě zarazilo, protože se mi již několikrát stalo, že jsem byla slovně napadána staršími spoluobčany, nebo když jsme hráli fůsbee, přišel policista a začal nám vyhrožovat stokorunovou pokutou.

Když jsem si myslela, že je mému údivu konec, nákladní auto TS se rozjelo a „krach“! Řidič najel do vedle zaparkovaného auta. Podle rány jsem tipovala, že bude mít sedřený celý lak, ale „naštěstí“ přišel modrý Golf pouze o levé zrcátko. Tak to byl krátký příběh o tom, jak technické služby, které by se měly starat o to, aby město bylo hezčí, dokázaly během pár minut napáchat více škody než užítku.

M. Rajchlová, 1. G

PRAHA - 30. ŘÍJNA 2006 Národní muzeum

Mé drobné radosti a starosti

Snad Vás zaujme můj článek. Dnes jsem se rozhodl napsat pro Vás pár řádků o mé hlavní radosti a tou je jízda na kole.

Neznám snad krásnější pocit, než když po dlouhém zimním čekání roztaje na silnicích sníh a mohu se vydat na svou první jarní jízdu, většinou však nebývá moc dlouhá, protože v lesích a na loukách stále zůstává více, či méně silná sněhová peřina, a tak jsem bohužel nucen jezdit pouze po silnicích.

Nejvytíženější je mé kolo v období od dubna do října, kdy jsou letní prázdniny a s nimi i spousta volného času, který by určitě byla škoda promarnit sezením u televize či počítače.

Většinou vyjždím ráno, kdy jsou louky ještě plné rosy a v údolích se líně válejí mlhy a to je přesně ta pravá příležitost pro můj další veliký koníček - pro fotografování, ale o tom až někdy jindy... Avšak vyjždět večer se také často vyplácí. Slunce pomalu zachází za obzor. Do lesů se vlévá tma a s ní skoro až mystická atmosféra. V každém stinném místě to křupe a šustí. Jinak je les ztichlý až na pár cvrčků, kteří se právě připravují na svůj velký noční koncert.

Když skončí prázdniny, času je podstatně méně, a tak se snažím vyjždět kdykoliv je to možné. Ale podzim se neúprosně blíží, lesy se zbarvují pestrobarevnou škálou odstínů a ráno je o poznání nižší teplota. Postupně opadají i poslední zbytky listů, které stromy zdobilo celé

krásné letní období a začne foukat studený vítr, padají první sněhové vločky, až celý kraj pokryje mrazivá bílá peřina. Na mých oblíbených lesních pěšinách začnou jezdit lyžaři a po loukách bude možno chodit jen se sněžnicemi. Kolo odložím na několikaměsíční zimní spánek - to pro něj však neznamena, že by bylo zaprášené... právě těch několik měsíců pro něj bude doslova rekonvalescence - každou součástku důkladně vyčistím a promažu, nejspíš proto, aby se při další první jarní jízdě pokryly vrstvou bláta a jehličí... a takto se to opakuje každý rok... Jízdu na kole můžu vřele doporučit každému, kdo se chce odreagovat, upevnit si kondici, nebo si jen prohlédnout krásnou přírodu.

S pozdravem pro všechny Jan Hlaváček, 2.S

Osamělý život sportovce

Jana Olšarová, 2.S

Ahoj Tomáši a Martino,

prosili jste mě, abych Vám napsala, co mě přivedlo k lezení. Tak tedy. S kamarádkou jsme se chtěly ulít ze školy. „Co třeba jít na závody ve sportovním lezení?“ napadlo Pavlu. Ani jedna z nás s tímto sportem neměla zkušenosti. Strach z očekávané písemky však rozhodl za nás. Pohled na desetimetrovou umělou stěnu, která pokračovala až do půlky stropu, nás vyděsil. Závod na obtížnost odstartoval. Nejprve Pavla, pak i já, bezmocně jsme visely metr nad zemí a bojovaly o každý centimetr. Zřejmě jsme byly všem pro smích, protože ostatní závodníci si ladně vyskákali až ke stropu, kde cesta končila. Zcela zahanbené, s rozklepanýma rukama odcházíme domů, kde nacházíme útěchu rodičů.

Už tehdy se mi tento sport velmi zalíbil. O dva roky později, v deváté třídě, jsem mu naprosto propadla. Chodila jsem lézt se svým tátou a kamarádkou Sandrou. Moc nás to bavilo, i proto že nikdo z nás nepostrádal smysl pro humor. Vyjžděky na horském kole pro nás také byly tím pravým zpestřením dne. Všechn volný čas jsme trávili na kole a na skalách.

Bohužel, nic netrvá věčně. Vloni se odstěhovala Sandra do Šachova u Děčína, hned na to i táta do Liberce. Zůstala jsem sama.

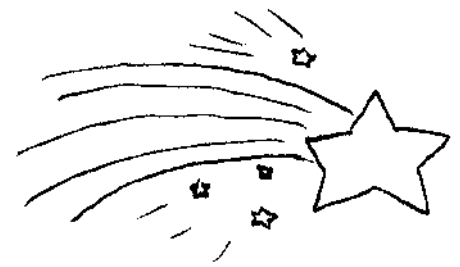
Protože neznám žádného jiného sportovce, musím riskovat svůj život. Chodím lézt na nedalekou skálu, kde mi hrozí každou minutu smrtelné nebezpečí. Všichni moji kamarádi tráví volný čas v hospodě nebo doma u televize. To není styl života, kterým bych chtěla žít. Potřebuji adrenalin, to každodenní nebezpečí, ten strach ze smrti.

Jen málokdo zažil pocit, kdy lezete ve výšce dvaceti metrů, sevření strachem z pádu. Místo rukou máte dvě napučené bandasky. Z ničeho nic vám zůstane v ruce chyt, kterému jste tak věřili. Po setině sekundy si uvědomíte, že se držíte z posledních sil jednou rukou. Je jen na vás, jestli se pustíte a poletíte pět metrů do hloubky, kde s vámi lano proude šklubne. Když budete mít štěstí, vyváznete jen s odřeninami. Nebudete-li takové štěstí mít, skončíte třeba s vnitřním zraněním nebo v nejhroším případě se zlomenou páteří nebo smrtí. Tohle všechno mi vždy prolétne hlavou, ale já se nevzdávám a bojuji do úplného fyzického i psychického vyčerpání.

Ptali jste se mě, jaké mám cíle do budoucna. Mým snem není vyhrávat závody ani se takovýchto závodů účastnit. Přeji si zdolat nějakou vícedélkovou cestu a alespoň jednou v životě vylézt skálu o obtížnosti VII. Mé cíle jsou vysoké. Budu dělat vše pro to, abych si je splnila. Čekají mě léta dřiny, ale pevně věřím, že to dokážu.

Moc se těším na Vaši návštěvu.

Ahoj Jana

O ŽIVOTĚ

Náhla deformace postihla mne rázem když jsem čekal na životní naději
Musel jsem ji zahnat pivním mázem
Že jsem nešel na procházku raději

Ono totiž těch půllitrů bylo více
Každé z těch piv mne dost opilo
Dáse říci, že to byla klasická opice
Tak mne to letošní léto schvátlo

Hlava bolí po té smrti neustále tepe
příště budu světaboly jistě léčit lépe
Vezmu něco co mi také uklidnění dává

Moje prohlédnutí nebude tak slepé
Mléko tady na mne z tetrapaku klepe
Radí mi to Milka moje oblíbená kráva.

Petr Culek, 2.G

VÁLKA MOCNÝCH - pokračování

To už se ale opět doprostřed pokoje sneslo ono bílé světlo, přičemž se Galticea bleskurychle zvedla a okamžitě se zběsile vrhla k Prvnímu. Glirdgen polekaně vydechla, když viděla, jak se ještě dosud slabé královně podlomila kolena a ona vrávoravě zakolísala.

"Dej mi mé dítě!" vykřikla a sápala se po Nazghareatově náruči.

Ten, když ale zahlédl Glirdgen, se pod kápi hněvivě zamračil a natočil se stranou, jakoby jí bránil, aby se k dítěti dostala.

"Co tady dělá ona?" vyštěkl až překvapivě nevráživě.

"Dej mi mého syna!" křičela na něj stále.

"Dám ti ho, až odejde!" odbyl ji hrubě.

"Nikam nepůjde! Je to má komorná a já nemám před ní, co skrývat! Okamžitě mi ho dej, nebo budu nucena volat strážce!"

"Jen si volej, stejně tě neuslyší!" zasmál se První a máchl rukou směrem k dvoukřídlym dveřím, které se ihned začaly ztrácet pod narůstající skalní stěnou.

Pak se obrátil i ke Galticee a před její tváří opsal rukou ve vzduchu jednoduchý znak. Od té chvíle, ať se pelverinka snažila jak chtěla, nevyšla z ní ani hláska.

"Odpusť, královno, ale jinak to nešlo," řekl smutně.

Z Glirdgen unikl vyděšený výkřik a její ruka střelovitě vystřelila k ústům. Nazghareath se na ni zamračil a chystal se jí provést to samé.

"Prosím, ne, pane! Nikomu nic neřeknu, jen mi neublížuj!" prosila žalostně a ochranněsky zaštiťovala královnino tělo.

První ruku stáhl a přistoupil blíž k rozechvělé královně, která se otrásla pod návaly těžkých vzlyků. Pelverinka však od něj vystrašeně poodstoupila a roztěkanýma očima, které překrýval

mlhavý závoj slz, se mu zahleděla pod kápi. Nazghareath konečně vztáhl ruce a podával jí milovaného synka. Galticea na okamžik zaváhala, ale nakonec jej okamžitě roztřesenýma rukama láskyplně uchopila a vroucně si ho, celá štěstím bez sebe, přivinula k sobě. Rozezlý výraz Prvního se rozplynul a nahradil jej přítivý úsměv.

"Musím jít, královno. Opatruj sebe i svého syna v bezpečí a vyčkávejte znamení. Sbohem, královno pelverinú," řekl vřelě, ale najednou sebou silně trhl a otočil hlavu směrem ke dveřím, tedy spíše k místu, kde se měly nacházet.

"Co je to?" zeptal se znepokojeně sám sebe. "Něco se blíží, cítím to. Je to blízko, ale nerozumím tomu," zvýšil nervózní hlas.

Na chvíli strnul a nastražil uši. Zdálo se, že něco slyší. Něco, co nikdo jiný slyšet nemohl.

"Démoni!" zahřměl. "Jak je to ale možné?! Co to má znamenat?"

-RIMMER-

17. listopad 1989 očima současných studentů

Sešmáctého listopadu 1989 mi bylo skoro 15 měsíců, takže komentář tohoto dne bude z mé strany asi hodně povrchní. Z vyprávění samozřejmě vím, co se ten den v Praze dělo, ale přímo v epicentru dění jsem nebyla, a i kdyby, tak bych si to nepamatovala. Proto se musím pokusit vžít se do toho dne tak, jako by mi v něm bylo ne 15 měsíců, ale let:

Zírám z okna, moje uzurpátorská babička stojí vedle mě a zírá se mnou. Pod námi se tlačí dav lidí. Už bych se dávno tlačila s nimi, ale je to prý moc nebezpečné. Každý z nich má vztyčenou ruku a v ní klíče, různá cinkátka a někteří i budík, jako by chtěli říct: „PROBERTE SE!“ Z očí jim přímo číší touha pro pocitnutí, o němž každý ví, že už není daleko. Někde mezi nimi stojí a volá po svobodě i moje matka. Jsem na ni hrdá, ale zároveň se o ni trochu bojím. Babička říká, že je dobře, že se lidi nakonec nebáli, i když jim každou chvíli hrozí z jakékoliv strany rána obuškem od „estébáka“. Prý už bylo na čase jim ukázat, co si o nich myslíme. Říkala také, že lidem vzali jejich svobodu, a těm slabším i racionální myšlení. Obě dvě rázem zcepeníme, naproti našemu domu vidíme v podloubí hlouček lidí, který se odtrhl od davu a snaží se zastavit dva chlápky od mlácení mladé dívky. Ti chlápci jí bijí hlava nehlava, tahají ji za vlasy a strkají na zed. Je to hrozný pohled. Má babička se pořádně rozčiluje a křičí, že na hloupých pěšácích je vždycky poznat mindrák těch, kteří tuto obrovskou a táhlou bitvu začali.

Romana Žižková, 4.S

17. listopadu 1989 žádná revoluce nebyla!

Komunisté odešli víceméně dobrovolně jen proto, aby se mohli v nové síle po čase vrátit, což praktikují a uskutečňují od prvních dnů po roce 1990, samozřejmě s podporou ČSSD. Naštěstí jsem v době „temna“ strávil pouze svůj první rok života, proto je můj názor na tuto věc pouze skládačkou „správných dílů“, ověřených lidmi, kteří bojovali nebo bojují proti komunismu. Proto uvádím názor tohoto studenta, s kterým souhlasím a který vyjadřuje můj názor na momentální vládu.

Revoluce, která nebyla

Přiznávám, že nevím, kdo toto označení vymyslel, ale myslím, že obzvlášť z dnešní perspektivy neodráží to, co tehdy skutečně proběhlo. Revoluce je termín označující radikální změnu trvalého a mnohdy i násilného charakteru. To, čeho jsme však mohli být svědky, bylo jen pokojné a jak se zdá stále více jasné, tak také pouze dočasné předání moci, které mělo umožnit komunistickým silám, aby se přizpůsobily nové situaci. Komunisté odešli víceméně dobrovolně jen proto, aby se mohli v nové síle po čase vrátit. Jde jim o moc stejně jako všem politickým stranám, ale k čemu ji využije zločinná strana, která nikdy neprošla skutečnou reformou? Ale není se čemu divit, protože to, co je ve své podstatě zcela špatné, lze jen stěží reformovat. To, co je ve své podstatě zcela špatné, je třeba zcela odstranit, a když je to nutné, tak i revolucí. Bez důkladné dekomunizace po vzoru německé denacifikace nelze mluvit o žádné revoluční změně od únorového puče 1948. Bezpáteční pragmatik a miláček národa Paroubek již nyní připravuje komunistům cestičku k moci, když chce svou další vládu založit na jejich podpoře, aby tak připravil půdu pro budoucí rudo-rudou koalici vládu. Kontinuita amorálnosti bude jistě po zásluze odměněna dobrým volebním výsledkem sociálních demokratů, kteří se v novém obsazení znovu chystají sehrát svou starou roli z února 1948. Národ, který se nepoučil ze své minulosti, je odsouzen k jejímu opakování.

Jan Kasal

Autor je studentem Masarykovy univerzity

Nechci tím říct, že lidé o Sametové revoluci nic neudělali, chci říct, že lidé by se měli neustále zajímat o momentální vládu. Nejen, že nechápu, proč není větší volební účast, ale jak

někdo může volit komunisty! Nebo stranu, která by byla ochotna se s nimi spojit. Podle mého názoru, by se měl komunismus zakázat stejně jako fašismus, což není v dnešním světě nic zvláštního. Lidem, kteří věří a volí KSČM, bych zakoupil letenku do Severní Koreje.

Jakub Císař, 4.S

17. listopad nebyl dílem náhody - můj závěr

Je těžké napsat hodnocení události nebo celé doby, ve které jsme nežili. Nemusím mít správné, přesné informace. Každý člověk má nějaký názor a to se projeví i ve výkladu dané situace. Tudiž nikdy nevíte jestli, se k vám dostanou zaručeně nestranné informace. Nemůžu říct a ani nevím, jestli se obyčejní lidé měli lépe před revolucí nebo teď. Ale co vím, je to, že ani po revoluci se ve státní moci neudělal pořádek. Je fakt, že je větší svoboda, může se jezdit do zahraničí, jak se nám zachce, nestojí se fronta na banány, je všude dostatek zboží, můžeme studovat v klidu na vysoké škole bez toho, aniž by museli být naše rodiče v Komunistické straně, jestli na to ovšem máme peníze, atd.

Na druhou stranu není dnes vše o penězích? Kdo má peníze, dostane, co chce? Myslím, že na tom trochu pravdy je. Kdo má peníze, dostane většinou, co požaduje. Trochu se mi zdá, že je dnes skoro každý politik zkorumpovaný. A že jde všem hlavně o „koryta“, aby si udrželi dobrý plat a místo. Ze zpráv se skoro každý den dovidáme o samých podvodech a aférách. A co si potom máme myslet!

Co je ale jisté, je fakt, že oba 17. listopady v našich dějinách nebyly správné. Řešit problém násilím proti mladým lidem není správné. Ať to bylo, jak to bylo, je dobře, že za tu dlouhou dobu, co vládla jedna strana, přišly na řadu také jiné strany s jinými názory. Jestli ovšem se tato vláda osvědčila, to musí posoudit každý sám. Teď se ovšem nabízí otázka: Nepřijde po dlouhých dohadech, neshodách, nespravedlnosti další 17. listopad? To je ve hvězdách.

Martin Voráček, 4.S

Listopad 1989 - cesta k demokracii?

Každým rokem slavíme 17. listopadu státní svátek zvaný Den boje za svobodu a demokracii. Každý z nás ví nebo alespoň tuší, co se tenkrát po celé republice dělo, proč se to dělo, a v poslední době se začínají vyjasňovat i události z „pozadí“ sametové revoluce. Připomínáme si boj (ne)obyčejných lidí a politiků za pravdu. Za pravdu, kterou každý znal, ale nesměl ji vyslovit nahlas. Za pravdu, že komunismus je špatný a je třeba se jej zbavit. Kupodivu ne všichni lidé ale mají co slavit a pro některé je listopad '89 dodnes noční můrou. Největším impulsem k lehkému odbočení od původního tématu byly pro mě neustávající a nejspíš neřešitelné diskuze o tom, jaká politická sdružení by měla česká polistopadová společnost tolerovat a jaká zakázat. Rozhodl jsem se tedy zjistit o těchto kontroverzních organizacích co nejvíce informací, z největší části na jejich oficiálních internetových stránkách.

KOMUNISTICKÝ SVAZ MLÁDEŽE (www.ksm.cz)

KSM vznikl v roce 1990. V současnosti je KSM jednotnou aktivní organizací, která združuje několik set mladých komunistů. Nejblíže spojencem KSM je Komunistická strana Čech a Moravy.

Komunistický svaz mládeže (KSM) je nezávislá, dobrovolná, mládežnická organizace vycházející z učení Marxe, Engelse, Lenina a dalších významných myslitelů komunistického hnutí a navazující na pokrokové tradice československého a celosvětového mládežnického hnutí. KSM usiluje o revoluční překonání kapitalismu a o nastolení ekonomických - odstranění soukromého vlastnictví výrobních prostředků a jeho nahrazením vlastnictvím společným - a společenských - zavedení socialistické demokracie - podmínek pro budování socialismu, jako prvního stupně k vytvoření společnosti komunistické, jejíž vybudování je konečným cílem. Tuto snahu vyjadřuje název organizace, kde je pojem komunistický chápán jako označení vize budoucí, vysoce organizované beztrždní společnosti, kde je vláda nad lidmi vystřídaná svobodnou správou věcí a řízením výrobních procesů, kde všestranný a svobodný rozvoj každého jednotlivce je základem pro svobodný rozvoj všech.

Tolik „stranická propaganda“. Můj osobní názor na obě tyto organizace po celkem podrobném prostudování jejich oficiálních webových stránek (kde jistě není zapsáno zdaleka vše), je zcela jasný. Podle mě je dosavadní legální existence obou těchto organizací naprostým výsměchem všem, kteří tehdy 17. listopadu 1989 vyšli do ulic a na náměstí, čímž v té době riskovali, že při neúspěchu jejich snažení (= pokračování vlády KSČ), budou do konce života perzekuováni a pronásledováni. Tyto organizace se bez studu hlásí k jedněm z největších tyranů v novodobých dějinách a berou je za své vzory. Mají neustále obrovskou nepochopitelnou rostoucí podporu mezi občany ČR (podle průzkumu hlavně straší generace, což je nepochopitelné - právě oni zažili dobu nejtvrďší diktatury, vykonstruované soudní procesy v 50. letech,...). Komunisté nám opět téměř vládnou (nemluví jen o KSČM, stačí se podívat na minulost některých poslanců ČSSD). Je to jen známka toho, že česká společnost ráda a rychle zapomíná na svou minulost. Jen doufáme, že za pár desítek let opět nebudeme stát na náměstích a zvonit klíči, abychom se zbavili vlády, kterou jsme si sami zvolili.

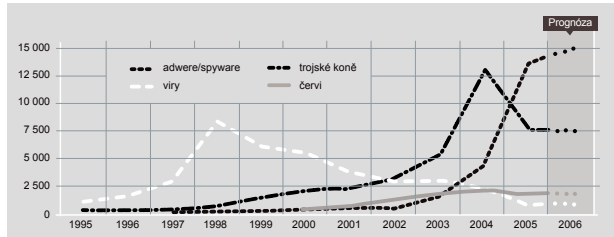
O. Suchý, 4.S

BEZPEČNOST

domácí stanice: 2. díl

Norton Personal Firewall 2006

Na úvod bych chtěl držet minutu ticha za padlý nejlepší freever z oblasti firewallů Sygate Personal Firewall, který v mnoha bodech předčil Kerio a mnohdy i ty nejdražší komerční firewally. Zdá se, že osobní firewally určené k volnému použití na domácím počítači jsou zralé na vyhynutí, je to velká škoda. Vývoj Kerio Personal Firewallu skončil minulým rokem (myslím freevare). Poslední dobou se nějak často kupují konkurence navzájem, nejen v oblasti hardwaru, ale také softwaru, aby odrovnaly konkurenci, je to škoda, ale chápu je, byznys je byznys.

Bezpečnost na Internetu je díky soustavnému rozmachu tohoto média a «děravosti» operačních systémů (způsobené kromě jiného i nedbalostí uživatelů, kteří si mnohdy neinstalují ani kritické updaty) stále aktuální. Z toho důvodu jsem se právě zaměřil na bezpečnost a způsoby ochrany, protože se mi zdá, že se bezpečnost velice podceňuje. Není to o tom si jen nainstalovat antivírus a spoléhat na děravý cedník Windowsů. Nástupem nových, údajně revolučních, Windows Vista, by se mělo všechno změnit k lepšímu, no uvidíme, jak se "mrkvosoft" vyznamená.

Síla není v penězích

Rétěz je tak silný, jak je silný jeho nejslabší článek. Toto přísloví platí dvojnásob, pokud se týká ochrany počítačů napojených na Internet. Každý, kdo si myslí, že virtuální firewall ochrání PC před hackery a jinými hrozbami, je na omylu. Už dávno neplatí, že co je drahé, je kvalitní. Není

INVEX 2006

Jeden svět nestačí!

Ve znamení internetu zdarma.

Mezinárodní veletrhy informačních technologií a spotřební elektroniky

INVEX-DIGITEX. Veletrh se konal v Brně

9. - 13. 10. 2006, z toho byly dva dny odborné a tři dny pro veřejnost. Vstupné bylo jako vždy 200 Kč.

Návštěvníci měli na Invexu největší zájem o hardware (60%), software a multimedia (52%), mobilní komunikace (31%), internetové služby (28%) a informační bezpečnost (19%).

A na Digitexu digitální kamery a fotoaparáty (54%), audio systémy (33%), televizory a domácí kina (32%) a mobilní elektroniku (30%). Překvapením může být pouze zájem 21% o počítačové hry.

ČÍSLA A STATISTIKY:

počet vystavovatelů - 580, počet zemí - 22,

počet zákazníků - 105 000, počet novinářů - 828.

Některé příklady z výstavy:

Z oblasti výpočetní techniky představil Intel společně s Comforem nejvýkonější osobní počítač v České republice.

V pavilonu B představila svou sílu Telefónika O2 ve službě O2 IPTV (internetová televize).

Můj názor: velice mě mrzelo, že jsem na tomto veletrhu nemohl být, ale v příštím roce si ho určitě nenechám ujit.

nad hardwarový firewall, proto si zkontrolujte, zda nepoužíváte router se zabudovaným firewallem. V takovém případě již není třeba dalšího firewallu. Konfigurace firewallu je většinou nad rámec schopností běžného uživatele, vyžaduje znalost IP adres a portů. Proto se většina uživatelů spoléhá na automatické konfigurace firewallů, které časem mohou vést k bezpečnostní slabíně (podle BSI). Filtrovací pravidla k řízení přístupů by měla být co nejpřísnější. Pravidlo zní: nejdříve vše zakázat a pak postupně, účelově povolovat. Horší je mít špatně nastavený firewall než žádný firewall! A když, nedej bohu, firewall ohlásí možné napadení, je pro nezkušeného uživatele docela problém správně reagovat na hlásky odborných pojmů, zkratk a formulací. (Postupem času vše podrobně a důkladně vysvětlím na svých webových stránkách, bohužel jsem na ně sám a času také moc není, proto nějak nestíhám.)

Takzvaný osobní firewallový program používaný na domácích počítačích není srovnatelný s mocnými firewally používanými ve firmách nebo ve veřejných organizacích. Tyto organizace si

mohou dovolit speciální počítače pouze na ochranu vnitřní sítě.

Norton Personal Firewall 2006 nahradil freeverovou verzi Sygate Personal Firewall, bohužel Norton je komerční program, a proto si za něj zaplatíme. Tento firewall jsem testoval na www.grc.com - Shields up a výsledky nebyly špatné, naopak.

Na závěr

Hodnocení firewallu není tak jednoduché, jak by se mohlo zdát. Jedna věc je testování ve výchozím nastavení a druhá věc je nastavení programu podle svých potřeb. I sebelepšímu firewallu musíte říci, zda program může, či nemůže přistupovat na síť. Pokud to povolíme nebezpečně aplikaci, je to špatně a použití firewallu ztrácí smysl.

Download: <http://www.symantec.com>

Výrobce: Symantec, Licence: Komerční
Cena: 1 800 Kč

Operační systémy: Windows XP/2000

SLOVNÍČEK
svinstva na webu

ADWARE

Legálně instalovaný software, který bývá součástí freewareových programů. Má stejné chování jako spyware.

BACKDOOR (ZADNÍ VRÁTKA)

Část softwaru, která má útočníkovi zpřístupnit váš počítač. Většinou je backdoor součástí trojského koňe, který otevírá porty a umožňuje hackerovi přístup do počítače.

BOTS

Jedná se o roboty, kteří vás oslovují přes IRC programy a nabízejí různé služby. Tyto programy jsou velice inteligentní, umí vést velice kvalitně konverzaci. Typickým příkladem je slečna Karen na ICQ.

WORM (ČERV)

V principu se jedná o virus, avšak s tím rozdílem, že červ nepoužívá hostitele, ale šíří se samostatně.

DIALER (ŽLUTÉ STRÁNKY)

Bez vědomí uživatele mění vytáčené číslo pro připojení k internetu na číslo s několikanásobným přeměrováním, převážně přes východoasijské státy s drahým účtováním. Hodina s tím to připojením může přijít i na několik stovek korun.

HIJACK

Škodlivý kód, který mění nastavení internetového prohlížeče. Nejčastěji mění startovací stránku, přidává vlastní položky mezi oblíbené.

KEY LOGGER

Nebezpečný program, který snímá stisky klávesnice, ukládá je do souboru (txt) a odesílá je hackerovi. Díky tomu získá hacker hesla, piny, kontakty a vůbec veškerý text, který uživatel napíše. (nejčastější program Samdump - můj oblíbenec) Key Loggery jsou softwarové, ale taky hardwarové, ty se vloží mezi výstupem na klávesnici a konektorem klávesnice. Trochu problém je ten, když klávesnice je bezdrátová.

MALWARE

Obecný název pro škodlivý software, jehož primárním cílem je znepříjemnit život. Počínaje změnou domovské stránky v prohlížeči, otevírání otravných popup oken, ale může dojít i úplnému zahlcení OS, že pomůže jen formát disku a nebo obnovení OS z bootovacího CD.

SPAM (NEVYŽÁDANÁ POŠTA)

Pošta s reklamním obsahem. Neškodí žádným jiným způsobem, jen obtěžuje.

SPYWARE

Špiónážní software, který odesílá důvěrné a osobní informace o uživateli.

TROJSKÝ KŮŇ

Tento kód se nejčastěji šíří pomocí mailů, či stažením z Internetu. Sám o sobě není program ničím škodlivý, ale otevírá porty (zadní vrátka) v počítači. Pokud je v počítači povícero trojských koňů, je PC snadno napadnutelné i začínajícím hackerem.

VIR

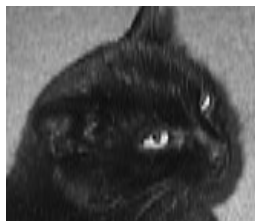
Program šířící se bez vědomí uživatele a konající nežádoucí operace. Šíří se nejčastěji připojováním k binárním spustitelným souborům a aktivuje se za určitých podmínek. Může být žertovný (přehrává různé zvuky...), otravný (brzdí práci PC, blokuje ho) a nebo destruktivní (maže soubory, poškozují hardware - to je ta největší svihárná).

WABBIT

Jednoduchý program, který se nemá za úkol šířit, jen dělá v PC nepolechu. Program se nejčastěji kopíruje, vytváří své klony. V nejhorším případě je program, který neustále volá fork sám na sebe (while(1) fork()), což má za následek, že každou sekundu vznikají v OS stovky procesů, které totálně zahltnou systém.

mr.mongrel

Vaše dotazy, připomínky ohledně softwaru pošlejte na adresu mr.mongrel@centrum.cz

KOČKA, vy a vaše domácnost

- Pořídít si kočku lze
dvěma způsoby
- buďto si ji vyberete

vy, nebo si vybere ona vás.

- Kočičí výběr majitele spočívá v tom, že se prostě jednoho dne objeví za vašimi dveřmi.
- Kočka se ve vaší domácnosti pohybuje tak samozřejmě, jako by tu bydlela odjakživa. (Dodatek: Po dvou dnech pobytu kočky ve vaší domácnosti získáte pocit, že tu kočka skutečně odjakživa bydlí.)
- Kočce můžete dát prakticky jakékoliv jméno. Reagovat nebude na žádné.
- Kočka má z vaší rodiny nejraději toho, kdo nejčastěji otevírá dveře od ledničky.
- Kočka si z vašeho bytu nejvíce oblíbí prostor před ledničkou.
- Kočka, sedící nebo ležící před ledničkou, zcela znemožňuje přístup dovnitř.
- Kočka nevidí jediný rozumný důvod, proč byste měli otevřít lednici VY. Celoživotním úsilím kočky je dokázat otevřít lednici svépomocí.
- Kočka si vás příliš nevšimá, pokud se nepohybujete v prostoru před ledničkou.
- Kočka se ve vaší domácnosti dokáže objevit na místech, kam se nemůže podle přírodních zákonů vejít.
- Najdete-li kočku za bubnem pračky nebo v příborníku, je to zcela normální.
- Kočka ví, jak se dostat za buben pračky, ale většinou zapomene, jak se dostat ven.

Jak dát kočce prášek

- Pevně kočku chytte. Její hlavu si položte na loket, jako když dáváte miminku pít z láhve. Potichu říkejte: „Hodná čičinka!“ Strčte tabletku do kočičí tlamičky.
- Sundejte kočku z lustru a vyštěřte tabletku zpod gauče.
- Zopakujte bod 1, ale přidržujte levou rukou přední packy a pravým loktem zadní. Zastrčte tabletku do tlamky ukazováčkem.
- Vyštěřte kočku zpod postele. Vyndejte z tuby novou tabletku. (Zapudte myšlenku na pořízení nové kočky.)
- Znovu postupujte podle bodu 1. Tentokrát jakmile máte kočku v pozici pijícího dítěte, sedněte si na kraj křesla, nakloňte se co nejvíce nad kočku, přesuňte pravou ruku nad levý loket, zvedněte kočce horní čelist a rychle vhodte tabletku. Protože vaše hlava spočívá prakticky na kolenou, nevidíte, co přesně děláte - na tom však nezáleží.
- Nechte kočku viset na záclonách.
- Nechte tabletku ve svých vlasech.
- Jste-li žena, poplaťte si. Jste-li muž, poplaťte si.
- Seberte se. Vezměte kočku a tabletku. Proneste pevným hlasem: „Tak kdo tady poroučí!“ Otevřte kočce pusku, vezměte tabletku...-
- Tak takhle to nejde. Poddejte se zhroucení a po chvíli se zamyslete. Aha! Chaos způsobují drápy.
- Připlazte se ke skříni s prádlem. Vytáhněte velkou osušku a rozprostřete ji na zem.
- Vytáhněte kočku z kuchyňské linky a tabletu z květináče.
- Natáhněte kočku na osušku hlavou u delšího okraje.

- Připlácněte kočce nohy k tělu. (Odolejte pokušení rozplácnout celou kočku.)
- Zabalte kočku do osušky. Spěchejte - čas a tabletka na nikoho nečeká.
- Opět zaujměte polohu 1. Obtočte ruku kolem osušky s kočkou, aby dosáhla k hlavě. Stiskněte kočce čelistní klouby, jako když otvíráte okvětní plátky „zajecí hubičky“.

- Pusťte tabletku do tlamky a zastrčte ji prstem dál. Konečně!!!
- Vyluxujte chlupy (kočičí).
- Vezměte si dva aspiríny a lehněte si.

-micka-

Nejsme tu sami - týraná zvířata

Povím vám jeden příběh. Byla jednou jedna husa. Nebyla nijak výjimečná, jen prostě měla špatného majitele, který jí jednoho dne krutě mlátil. Nechal toho až ve chvíli, když vypadala mrtvá. Proč? To je prosté. Potřeboval si vybit zlost. Jen co dilo „dokonal“, šel bez jakýchkoli výčitek za chasou do hospody. Husa to kupodivu přežila a nějakým záhadným způsobem se dokolíbala do hospody. Jen co jí její „milující“ majitel viděl, naštal se, že je ještě naživu a se slovy: ta potvora ještě žije, jí omlátil hlavu o schody, za aplausu svých společníků. Možná si myslíte, že jsem si to z fleku vycucala z palce, ale opak je pravdou. Tohle se skutečně stalo a vězte, že je to jen jeden z mnoha sotva uvěřitelných příběhů. Lidé jsou někdy tak krutí, že pod koňmi podpalují táboráčky, pořádají psí zápasy, při nichž vyhrává ten, kdo krvavou řežbu přežije. Nebo si vzpomeňte na tradiční španělské býčí zápasy... V Čechách je týraní a špatná péče o zvířata nezákonná od roku 1992.

Na Internetu je spousta stránek, na které se můžete podívat. Například www.pomoczviratum.cz nebo na stránky ANIMAL GLOBE, neziskové organizace, zabývající se tvorbou a realizací projektů, jejichž cílem je informovanost na veřejnosti.

Další zajímavé stránky: www.ochranazvirat.cz, www.nesehnuti.cz nebo www.psoz.org. Věděli jste, že na výrobu kožichu z určitého materiálu je třeba zabít 65 norků, 130 činčil, 10 jezevců, 27 tchořů. A je potřeba jich tolik zabít? Nebyla by, kdyby nebyli právě kožichy tak oblíbené. Jednou z nejzdrůdnějších metod získávání kožešin je lov tuleních mláďat, kterým zůstává bělost jejich kožičku pouze během prvního měsíce jejich života, a proto je musí lovci zabíjet během krátké doby v co největším množství.

Miláčkově.net

Je to server pro lidi, kteří hledají nového miláčka do rodiny. Server poskytuje i rady, jak oslovit útulek a jiné věci v sekci Jak na to. O projektu: Myšlenka projektu vznikla už v roce 2003, kdy při hledání systematického přehledu útulků a sdružení pečujících o opuštěná zvířata, odhalili mnoho komplikací individuálních internetových prezentací. A jestli máte rádi zvířata, tak se podívejte na www.milackove.net

Michala Volemanová, 1. A

Našli jsme ve schránce...

Nikdy proti proudu - AMPÉR
Tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu,
až se ucho utrhne - VINCENT VAN GOGH
Říkám holou pravdu - INSPEKTOR KOJAK
Neštěstí nechodí nikdy samo

- MARX A ENGELS

Hrajte z voleje - SHELL

Už jsem v obraze - MONA LISA

Kdo chce psa bít, hůl si vždycky najde

- SLEPECKÉ PŘÍSLOVÍ

Příliš mnoho psů, zajícova smrt - PLAYBOY

Být žárný příklad - ČERNOBYL

Mám to v krvi - FREDDIE MERCURY

Nebudu se s tím párat - JACK ROZPAROVAČ

Mít v kalhotách - KRTEČEK

Tě pic - PUŠKIN

Slyšet trávu růst - HIPPIES

Sedm je šťastné číslo - KRKAVCI

Hlavou zeď neprorazíš - AYRTON SENNA

Třeba nás jednou něco osvítlí - TEMELÍN

Jsem to ale číslo - LUDOLF

Jsem v „rejži“ - PU YI

Lidé, bděte - ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

Nemám páru - JAMES WATT

Nedá se svítit - KŘÍŽÍK

To je tvrdý oříšek - POPELKA

Nemá to cenu - NOBEL

To není ONO - JOHN LENNON

Nedělej mrtvého brouka - YOKO ONO

Nenechat se doběhnout - EMIL ZÁTOPEK

Žít na vysoké noze - BABA JAGA

Nejen chlebem živ je člověk - JAN BECHER

Hlavně nešlápnout vedle - NEIL ARMSTRONG

My v tom prsty nemáme - JEZINKY

Jak vzniká tradice?

Santa Claus
začíná mít pocit,
že nestihá

Čtyři jeho elfové chytli pekelnou rýmu a ti, co zůstali aspoň trochu zdraví, nestačí vyrábět hračky. Paní Santa Clausová oznámila, že přijede na návštěvu maminka, takže se musí mnohem lépe uklidit. Santa se po této zprávě napružil. Zašel se pro uklidnění podívat do stáje, co sobi. Zjistil, že tři jsou březí, jeden zrovna rodí a dva utekli. Další stres. Začal nakládat sáně. Bohužel praskly a pytel hraček spadnul. Hračky se vysypaly a našťavý Santa do nich hodinu kopal. Pak se vrátil domů, protože cítil, že potřebuje panáka rumu. Zjistil, že ho vyžahli elfové. Aby to nepoznal, naplnili láhev svou močí. Santa se toho bohužel napil. Zařval, upustil láhev na zem a ta se rozbila. Šel tedy pro smeták. Smeták pro změnu ozrály myši. V této chvíli u dveří zadrncel zvonek. Vztekly Santa šel otevřít. Na prahu stál malý andlíček se stromkem. Andlíček nadšeně volá: „Šťastné a veselé Vánoce, Santo! To je dneska nádherný den, že? Škoda, že nemůže trvat věčně. Mám pro tebe moc krásný stromček. Kam ho mám postavit?“ A tak vznikla hezká tradice roztomilého andlíčka napíchnutého na špičku vánočního stromku!

-DALIN-

